

WANDELWEEK ARDENNEN



ZUIDERHUIS
AUGUSTUS 2020

EEN ZOMERSE WANDELWEEK IN DE ARDENNEN

Wallonië is nooit monotoon maar is een bonte verzameling van landschappen, streken en kleuren. Het heeft nog een ongerepte natuur, een rijke fauna en flora, pittoreske dorpjes en hartelijke mensen. We hebben een vaste stek centraal gelegen tussen de Hoge Venen, La Roche en Aywaille. Ideaal dus om van hieruit naar het vertrekpunt van de wandeling te rijden. Alle wandelingen die op het programma staan, zijn stuk voor stuk hoogstandjes. Namen die tot de verbeelding spreken; Baraque Michel, de vallei van de Statte, de venen van Malchamps, de vallei van de Trôs-Marets, de wandeling naar de neus van Napoleon, het Reinhardkasteel, de hoogste watervallen van België en de stuwdam van Robertville. Dit zijn maar enkele namen maar we wandelen ook langs de oevers van de meest bekendste riviertjes van de Ardennen zoals de Warche, de Statte, de Trôs-Marets, de Chefna en de betoverende La Hoëgne. Spa, bakermat van thermalisme en wellness, is prachtig gelegen aan de voet van beboste heuvels waar natuurlijke bronnen ontspringen. De Hoge Venen maakt deel uit van het Belgisch-Duitse natuurpark Hoge Venen-Eifel. We zullen hier de originele schoonheid ontdekken, alsook de unieke fauna en flora.

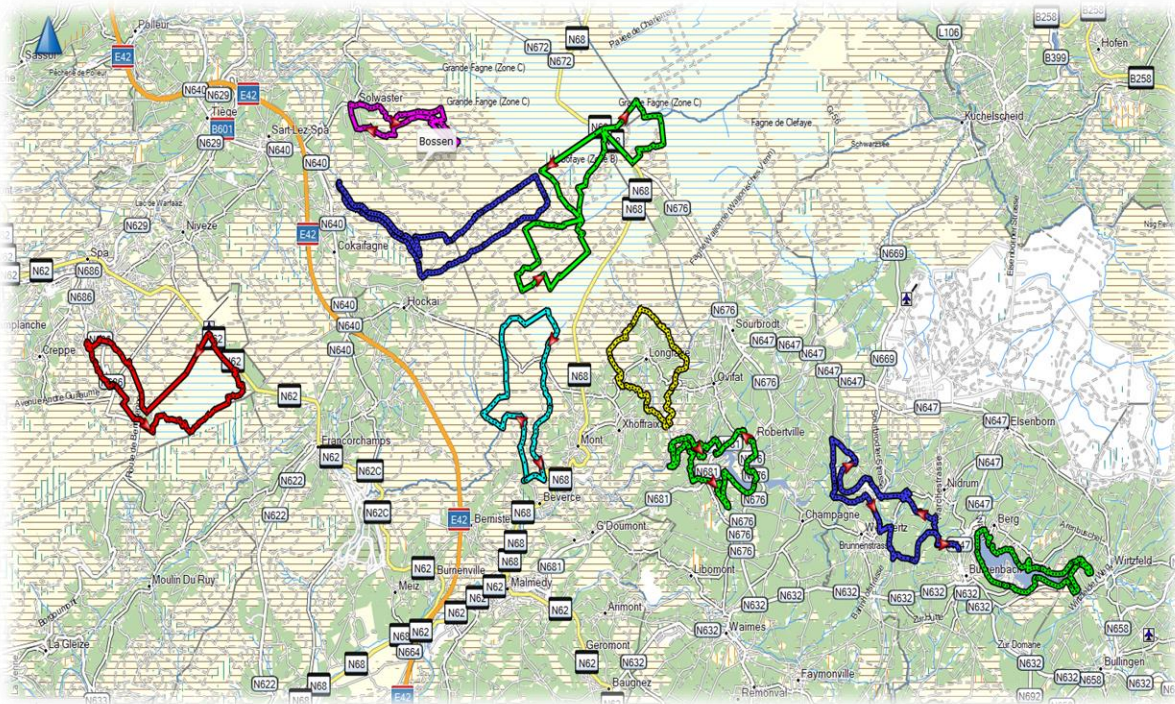
DEELNEMERS



Staan van links naar rechts; Ludwig (reisleader – Merchtem), Luc (Kalmthout), Carine (Kalken), Caroline (Oostende) en Michel (Oudsbergen).

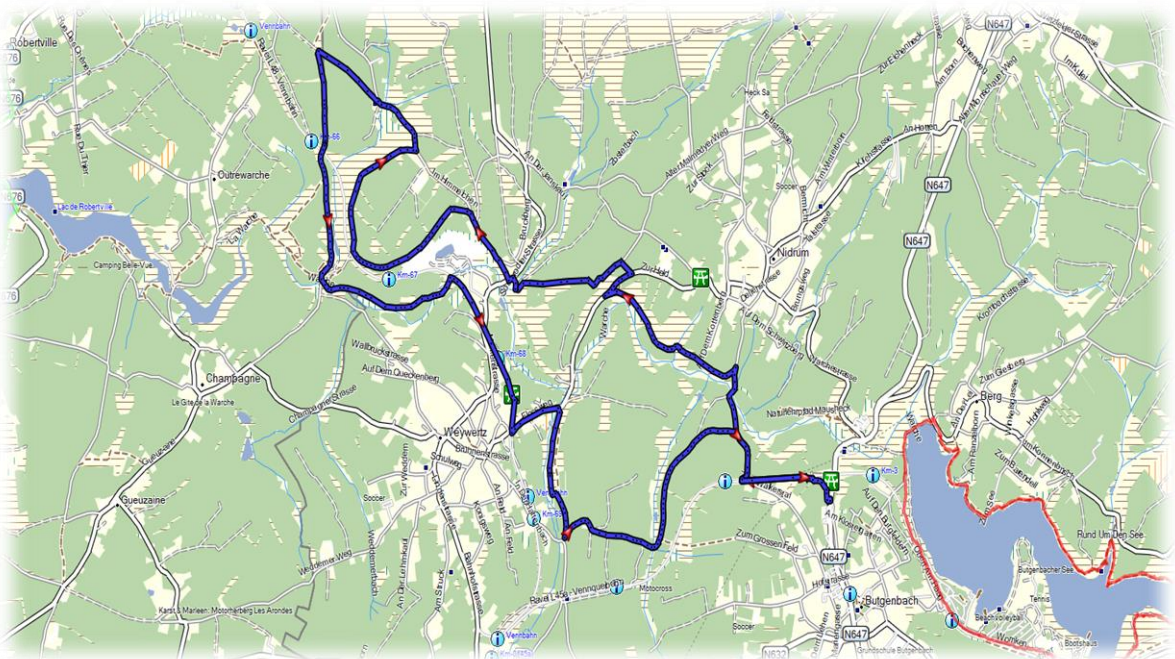
Gekniel van links naar rechts; Nancy (Kortrijk), Hilde (Merchtem), Dirk (Oostende) en Els (Melsele).

Hieronder een kaartje van alle wandelingen die we hebben gedaan.



Zaterdag 22 augustus 2020

- Wandeling : Luswandeling in de Warchevallei tussen Bütgenbach en Weywertz
- Gebied : Bütgenbach
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 5 uur





Voor we ons installeren in het hotel doen we al een wandeling langs de Warche.



We vertrekken in de buurt van ons hotel in Bütgenbach. Het is een gevarieerde wandeling langs beide oevers van de Warche afgewisseld door wandelpaden door de bossen en door de velden en weiden.



De koeien liggen rustig in de weide en herkouwen hun eten.



In de buurt van een schuilhut verorberen we onze picknick.



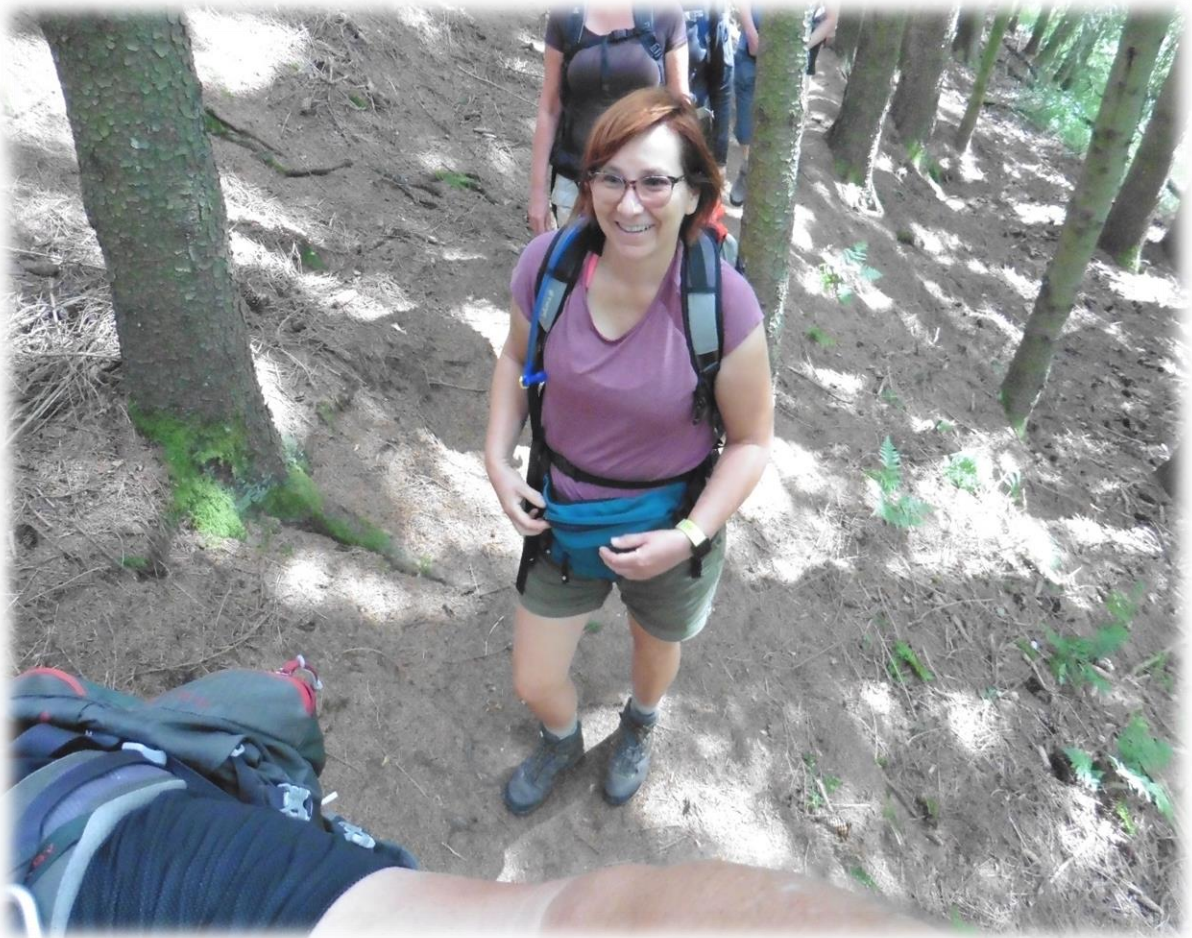
Na een korte afdaling komen we aan de oevers van de Warche.



We wandelen door een mooi bos waar we een stukje van de GR56 volgen.



Het akkerklokje komt vooral voor op vochtige, voedselrijke grond in bermen, langs spoorwegen en hekken en soms ook in en langs bouwland.



Het is mooi weer, dus zijn er alleen maar lachende gezichten.



De Warche ontspringt op een hoogte van 650 meter boven de zeespiegel. De bron van deze rivier ligt in Losheimergraben aan de Belgisch-Duitse grens. De stroom loopt ongeveer 50

kilometer in westelijke richting door het plateau van de Hoge Venen. Ze mondt uit in de buurt van het dorpje Warche in de Amblève.





Draadalgén worden ook wel slijmalgén genoemd, komen van nature voor in elk water. Net als andere planten groeien ze door voedingsstoffen met behulp van zonlicht om te zetten in bladgroen. Algen staan aan het begin van de voedselketen, heel veel kleine waterdiertjes

leven van algen en daardoor zijn algen van nut in het water. Ook zijn ze, net zoals de andere planten, een bron van zuurstof. Draadalgen zijn lange groene slierten die vanaf de bodem of andere aanhechtingspunten naar de wateroppervlakte groeien. Als ze de oppervlakte hebben bereikt, klonteren ze samen en vormen ze meerdere drijvende 'flossen'.





De wilde lijsterbes is een zeer winterharde boom die nagenoeg in geheel Europa voorkomt. De boom wordt lijsterbes genoemd omdat lijsters en veel andere vogelsoorten dol zijn op de bessen. De bessen zijn eetbaar en bevatten veel vitamine C. Men kan er onder andere

confituur van maken maar het is wel naar de bittere kant. De lijsterbes kan tot 20 m hoog worden. Het hout is tamelijk hard, buigzaam en elastisch waardoor het vroeger veel werd gebruikt voor het maken van vaten.





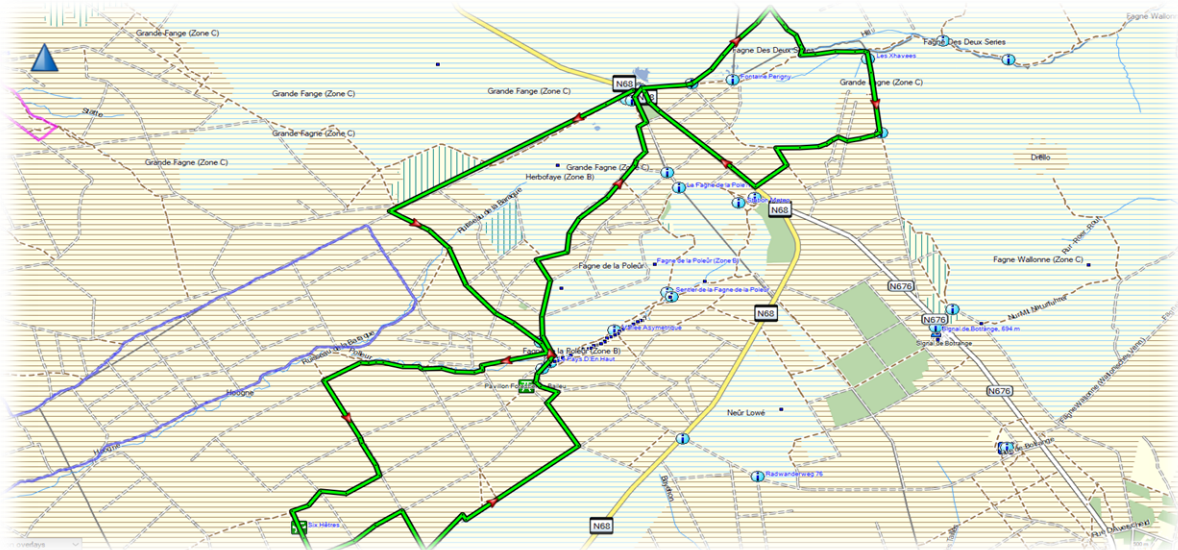
We komen voorbij een oude steengroeve waar zich nu een klein meertje heeft gevormd.



Het hotel Le Vieux Moulin, gelegen in Weywertz langsheen de Warche, werd in 1834 gebouwd als graanmolen. Het rad is niet meer aanwezig.

Zondag 23 augustus 2020

- Wandeling : Luswandeling in het hart van de Hoge Venen
- Gebied : Baraque Michel
- Afstand : 19 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur



Volgens een legende was Michel Schmitz verdwaald in de Venen tijdens een overtocht van het Hoog Plateau. Op de rand van de uitputting zou hij de wens uitgesproken hebben om, als hij aan de dood ontsnapte, een toevluchtsoord zou bouwen in het Veen, waar verdwaalde reizigers asiel en versterking zouden kunnen vinden. Hij plantte zijn stok op de plaats waar

hij zijn beslissing nam en Schmitz vond wonderbaarlijk de weg terug. Getrouw aan zijn gelofte bouwde hij een hut op de plaats van zijn avontuur waar hij een kluizenaar installeerde om zijn liefdadige zending te vervullen. Het zou deze hut zijn die aan de oorsprong ligt van de Baraque Michel. Dit was waarschijnlijk rond 1811.



Een ander verhaal is dat Michel Schmitz hier een primitief huis heeft gebouwd om zijn beroep als kleermaker uit te oefenen. Maar mijn verhaal is mooier.





Een rijke industrieel, een zekere Fischbach liet deze kapel bouwen in 1830. Michel Schmitz moest wel beloven dat hij iedere avond een lantaarn in het klokkentorentje zou aansteken voor

verdwaalde reizigers. Deze traditie werd in stand gehouden tot 1856.





Diezelfde Fischbach liet ook al in 1827 een klok aan de gevel van Baraque Michel ophangen.
De Schmitz kregen de opdracht de klok te luiden bij mistig weer om verdwaalde reizigers

naar de herberg te leiden. Dat deden ze overigens tot 1856, voor de aanleg van de weg Eupen-Malmedy. Momenteel hangt er een kopie in de Baraque Michel. De echte “Cloche des Égarés” werd geschonken aan het Museum van Verviers.





Terzelfder tijd liet Fischbach in de Baraque een boek neerleggen dat het "IJzeren Boek" genoemd werd, omwille van de metalen kافت. Alle geredde personen werden uitgenodigd om hierin hun naam te schrijven. Dit register werd tijdens de brand van 1889 vernield. Er stonden

126 getuigenissen in, waarvan 93 van voor 1836. Sommige daarvan (37 verhalen) werden kort voor de ramp op vraag van Albert Bonjean gekopieerd en vervolgens gepubliceerd in zijn werk “La Baraque Michel et le livre de fer”.





Het kruis van de verloofden vertelt het dramatische verhaal van twee jonge mensen die verdwaalden in een sneeuwstorm in het veen. Het verhaal gaat over Marie Solheid en Francois Reiff. Ze hadden elkaar leren kennen op de kermis in Jalhay en waren al snel verliefd. Ze verloofden zich en besloten te gaan trouwen. Op de winterse zaterdag 21 januari 1871 gingen Marie en haar verloofde Francois naar Xhoffraix waar Marie oorspronkelijk vandaan kwam. Ze moesten er de benodigde documenten voor hun voorgenomen huwelijk ophalen. Ze begonnen rond 9 uur in de ochtend aan hun 20 kilometer lange voettocht. Ze

hadden ook de trein via Pepinster naar Francochamps kunnen nemen en van daaruit per postkoets verder kunnen reizen naar Malmedy. Maar, jong en verliefd als ze waren, kozen ze ervoor te voet te gaan. Onderweg pauzeerden ze in café Mixhe in Jalhay, alvorens te beginnen aan de 12 kilometer lange tocht door de hen toch redelijk bekende venen. De waard en Marie's broer, die ook in het cafe werkte, probeerden hen nog van hun voornemen te voet te gaan te weerhouden. Maar tevergeefs. Marie zei dat ze als echt meisje uit het veen deze situatie wel meester zou worden. Rond het middaguur verlieten ze Jalhay.



Overvallen door een sneeuwstorm en mist verdwaalden ze en Francois moest de uitgeputte Marie achterlaten in de buurt van grenssteen 151 van de Belgisch- Pruisische grens. Op haar jurk droeg Marie een met potlood geschreven briefje waarop stond "*Marie vient de mourir et moi je vais le faire*". Dit betekent: Marie is net gestorven en ik zal eveneens sterven. Hij ging

nog op zoek naar hulp maar haalde het ook niet. De broer van Marie begon al op 23 januari met zoekpogingen naar het tweetal, omdat Marie nog niet terug was gekomen. Net op deze dag begon in de Hoge Venen een strenge vorstperiode die gepaard ging met sneeuwval die de lichamen van François en Marie bedekten. De zoekpogingen die in de daarop volgende weken werden ondernomen, bleven door de dikke sneeuwlaag, vruchteloos. Het lichaam van François werd begin maart, na het smelten van de eerste sneeuw teruggevonden. Een week later werd ook het lichaam van Marie terug gevonden. Op de plek waar Marie werd gevonden staat nu een kruis.





Baraque Michel was voor de eerste wereldoorlog het hoogste punt van België. Nadien hebben we er het gebied Eupen en Malmédy bijgekregen en sedertdien is het hoogste punt het

Signaal van Botrange. Baraque Michel is 674 m hoog en het Signaal van Botrange is 694 m hoog.



's Avonds is het gezellig tafelen in het restaurant van het hotel. We dienen aan tafeltjes van twee te zitten, corona weet je wel!



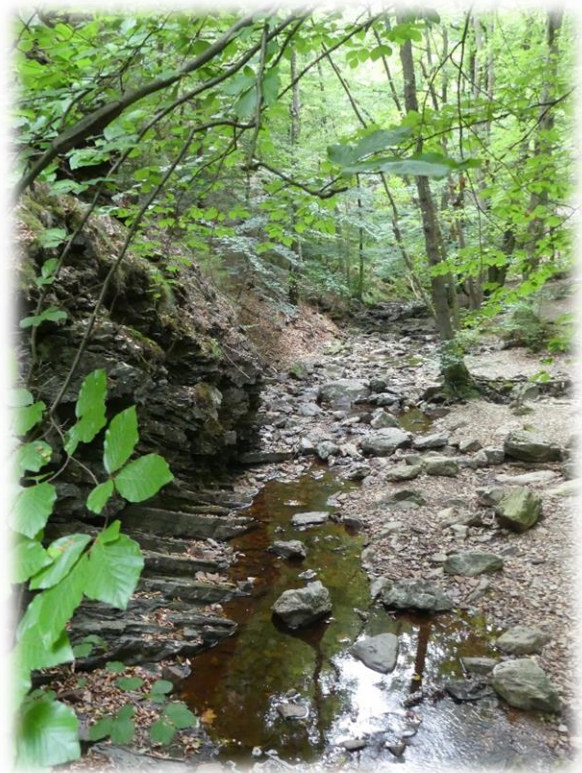
Maandag 24 augustus 2020

- Wandeling : Luswandeling in de Vallei van de Statte
- Gebied : Solwaster
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 4 uur





De rivier de Statte is één van de mooiste rivieren. Zij ontspringt op de Hoge Venen op een hoogte van 580m. De oevers van de Statte zijn rijk aan mossen en varens.



Aan de oevers van de Statte treft men vooral veel afzettingen aan van hoekige stenen. Deze afzettingen zijn gevormd aan het einde van de laatste ijstijd, ongeveer 15.000 jaar geleden, door het vloeien van de met water verzadigde dooilaag.



We dienen steeds van de ene oever naar de andere te gaan. Gelukkig zijn er bruggetjes. Maar mochten er geen bruggetjes zijn dan zou het ook wel gaan want er staat niet veel water in het riviertje en er liggen behoorlijk wat stenen in.



Normaal zijn er ook veel kleine watervalletjes in de Statte maar doordat er weinig regen gevallen is, merken we daar niet veel van.